AUGUSTINUS

Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 127v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

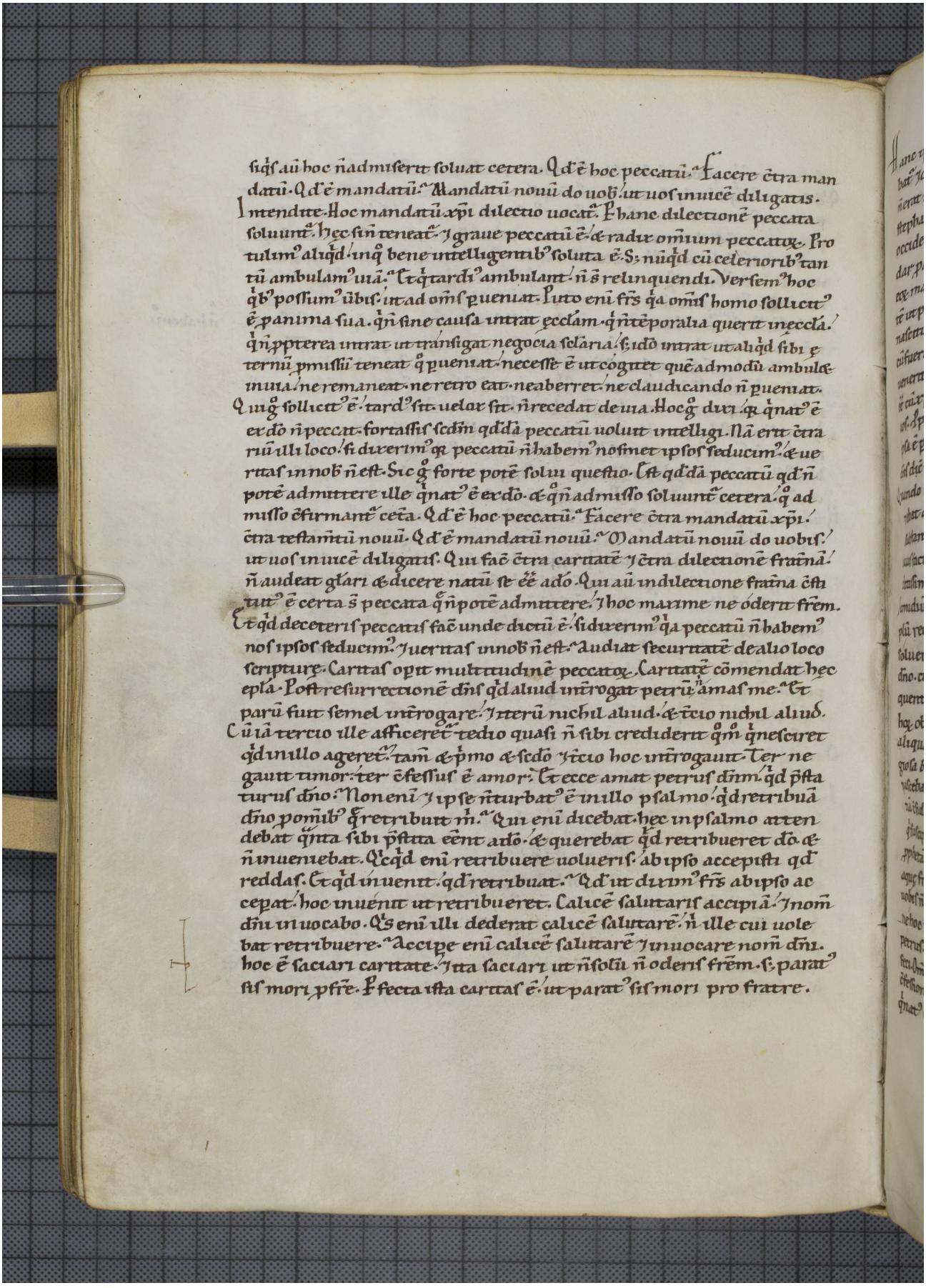

siq̄s aū hoc n̄ admiserit soluat cetera. Q d̄ ē hoc peccatū. Facere c̄tra man
datū. Q d̄ ē mandatū. Mandatū nouū do uob̄. ut uos inuicē diligatis.
Intendite. Hoc mandatū xp̄i dilectio uocat̄. Ꝑ hanc dilectionē peccata
soluunt̄. hęc sin̄ teneat̄. ⁊ graue peccatū ē. & radix om̄ium peccatoꝝ. Pro
tulim⁹ aliq̄d. inq̄ bene intelligentib⁹ soluta ē. S; nūq̄d cū celerioribꝰ tan
tū ambulam⁹ uiā. Et q̄ tardi⁹ ambulant. n̄ s̄ relinquendi. Versem⁹ hoc
q̄b⁹ possum⁹ ūbis. ut ad om̄s ꝑueniat. Puto enī fr̄s q̄a om̄is homo sollicit⁹
ē ꝑ anima sua. q̄ n̄ sine causa intrat ęcclam. q̄ n̄ tēporalia querit in ęccla.
q̄ n̄ ꝓpterea intrat ut transigat negocia sclaria. s; ideo intrat ut aliq̄d sibi ę
ternū ꝓmissū teneat q̄ ꝑueniat. necesse ē ut cogitet quē admodū ambulē
in uia. ne remaneat. ne retro eat. ne aberret. ne claudicando n̄ ꝑueniat.
Qui g̊ sollicit⁹ ē. tard⁹ sit. uelox sit. n̄ recedat de uia. Hoc g̊ dixi. q̄ q̄nat⁹ ē
ex d̄o n̄ peccat. fortassis scd̄m qd̄d̄a peccatū uoluit intelligi. Nā erit c̄tra
riū illi loco. si dixerim⁹ q̄ peccatū n̄ habem⁹ nosmet ipsos seducim⁹. & ue
ritas in nob̄ n̄ est. Sic g̊ forte potē solui questio. Est qd̄d̄a peccatū qd̄ n̄
potē admittere ille q̄nat⁹ ē ex d̄o. & q̄ n̄ admisso soluunt̄ cetera. q̄ ad
misso c̄firmant̄ cet̄a. Q d̄ ē hoc peccatū. Facere c̄tra mandatū xp̄i.
c̄tra testam̄tū nouū. Q d̄ ē mandatū nouū. Mandatū nouū do uobis.
ut uos inuicē diligatis. Qui fac̄ c̄tra caritatē ⁊ c̄tra dilectionē frat̄nā.
n̄ audeat gl̄ari & dicere natū se ēē ad̄o. Qui aū in dilectione frat̄na c̄sti
tut⁹ ē certa s̄ peccata q̄ n̄ potē admittere. ⁊ hoc maxime ne oderit fr̄em.
Et q̄d deceteris peccatis fac̄ unde dictū ē. si dixerim⁹ q̄a peccatū n̄ habem⁹
nos ipsos seducim⁹. ⁊ ueritas in nob̄ n̄ est. Audiat securitatē de alio loco
scripturę. Caritas opit multitudinē peccatoꝝ. Caritatē cōmendat hęc
epl̄a. Post resurrectionē d̄ns q̄d aliud int̄rogat petrū n̄ amas me. Et
parū fuit semel int̄rogare. ⁊ iterū nichil aliud. & t̄cio nichil aliud.
Cū iā tercio ille afficeret̄ tedio quasi n̄ sibi crediderit q̄m̄ q̄nesciret
q̄d in illo ageret̄. tam̄ & p̄mo & scd̄o ⁊ t̄cio hoc int̄rogauit. Ter ne
gauit timor. ter c̄fessus ē amor. Et ecce amat petrus d̄nm. q̄d p̄sta
turus d̄no. Non enī ⁊ ipse n̄ turbat⁹ ē in illo psalmo. q̄d retribuā
d̄no ꝓ om̄ib⁹ q̄ retribuit m̄i. Qui enī dicebat. hęc in psalmo atten
debat q̄nta sibi p̄stita ēēnt ad̄o. & querebat q̄d retribueret d̄o. &
n̄ inueniebat. Q̄c q̄d enī retribuere uolueris. ab ipso accepisti qd̄
reddas. Et q̄d inuenit. qd̄ retribuat. Q d̄ ut diximꝰ fr̄s ab ipso ac
cepat. hoc inuenit ut retribueret. Calicē salutaris accipiā. ⁊ nom̄
d̄ni inuocabo. Q̄s enī illi dederat calicē salutarē. n̄ ille cui uole
bat retribuere. Accipe enī calicē salutarē ⁊ inuocare nom̄ d̄ni.
hoc ē saciari caritate. ⁊ ita saciari ut n̄ solū n̄ oderis fr̄em. s; parat⁹
sis mori ꝓ fr̄e. Ꝑfecta ista caritas ē. ut parat⁹ sis mori pro fratre.